

NAKC Kampeerweek De Peelfluiter in Ospel in Noord-Limburg

Van 6 tot 13 juli 2024

De Groote Peel

Nationaal Park De Groote Peel is een natuurgebied van 1.348 hectare in het veengebied de Peel, op de grens van de Nederlandse provincies Noord-Brabant en Limburg in de gemeenten Asten, Nederweert en Peel en Maas. Het natuurgebied is deels eigendom van Staatsbosbeheer en deels van de gemeente Asten. Het behoort sinds 1993 tot de nationale parken van Nederland en wordt beheerd door Staatsbosbeheer.

Historie van het gebied

Het oorspronkelijke hoogveengebied in de Peel, dat gedurende eeuwen was ontstaan, had een omvang van ruim 30.000 hectare. De veenlaag kon vijf tot zes meter dik zijn, je kunt je dit vandaag de dag niet meer voorstellen. Vergelijkbaar met de voorgeschiedenis van de Noordzee welke zo'n 9000 jaar geleden nog werd bewoond door mammoeten en vergelijkbare dieren en je over land naar Engeland kon reizen. Reeds in de middeleeuwen werd het gedroogde veen van De Peel gebruikt als brandstof. Aan de rand van het veenmoeras werd turf gestoken voor eigen gebruik. In het Limburgse deel ontstonden hierdoor veenputten. In het Brabantse deel werd het turfsteken vanaf ongeveer 1850 op grote schaal en systematisch aangepakt. Om de turf af te voeren werden turfvaarten en -kanalen gegraven. Later, toen turf niet meer rendabel was, ging men over op ontginning. Een deel werd omgevormd tot weiland en akkers. In de eerste helft van de twintigste eeuw gingen stemmen op om van het hoogveengebied een natuurreservaat te maken. Vanaf 1951 is dit door Staatsbosbeheer opgepakt.

Gebied rondom Ospel

Ospel en omgeving hebben meer te bieden dan je aanvankelijk zou denken en dat is door alle fiets- en wandeltochten welke we hebben gemaakt ook wel gebleken. Zowel de ligging van de camping als alle tochten en uitstapjes waren aangename verrassingen in deze toch wel roerige tijden waarin de wereld zich op dit moment bevindt. En dan is het een verademing om met een – in dit geval overigens wel erg kleine groep van 10 (en later zelfs 9 deelnemers) - de gedachten te kunnen verzetten en met caravan, camper of tent in deze omgeving te mogen "recreëren". En dat laatste betekent letterlijk vertaald: opnieuw of herscheppen. Aan het eind van de week gingen we dan ook met hernieuwde energie huiswaarts en voor een aantal van ons ook nog eens met de nodige (vakantie)plannen voor de rest van het seizoen in het vooruitzicht.

Camping De Peelfluiter doet zijn naam echt eer aan. Zodra je wakker wordt zingen de vogels een goede morgen lied voor je waardoor je echt niet met een verkeerd been uit bed kunt stappen, volstrekt onmogelijk. Om verder wakker te worden door gebruik te maken van uitstekende sanitaire voorzieningen waarvan het gebruik in de prijs is inbegrepen. Dus geen gehannes met muntjes en tijd klokken, met name de douches met de drukknoppen deden je toch wel stoppen als alle haartjes gewassen waren en je oksel fris aan een nieuwe dag kon beginnen. Met een heel aardig echtpaar Corry en Jack die het met hun mini-camping goed voor elkaar hebben. Zeker als je bedenkt dat ze ook nog eens een groot akkerbouwbedrijf runnen en de camping er feitelijk naast doen. Corry vond zelfs de tijd om mee te doen met de plaatselijke fietsvierdaagse welke op de laatste dag helaas bijna letterlijk in het water viel door de enorme hoeveelheid regen welke die dag is gevallen. Wij hadden daar zelf deze week niet zo'n trek in omdat het veelal massaal in file achter elkaar aan fietsen betekent.

Iedere gast van de camping kreeg een multomap in bruikleen met alle noodzakelijke informatie wat een prima aanknopingspunt was voor het uitkiezen van bijvoorbeeld een restaurant, museum of andere interessante bestemmingen, grote klasse!!

Verder was de camping een prima uitvalsbasis voor met name fietstochten en met een bezoekerscentrum van Staatsbosbeheer op 5 km afstand waar je veel ideeën kon opdoen voor tochten in de omgeving of het kopen van leuke herinneringen aan het gebied.

Wat hebben we zoal ondernomen

Ria en ondergetekende waren er vroeg bij en stonden al op donderdag op de camping om “fris en fruitig” de week voor te bereiden om iedereen op zaterdag te kunnen verwelkomen. Rosa kwam op vrijdag waarna de anderen in de loop van zaterdag op de camping neerstreken.

En wat is mijn Verona-luifel dan weer een uitkomst als-ie maar in de juiste positie staat wat betekent: met de opening naar het oosten en de rug naar het westen. Bij slecht weer konden we daar schuilen en bij felle zon hadden we genoeg schaduw. En zeker met een klein gezelschap altijd plaats genoeg. Met als bijzondere gast José die deze week met haar tentje kennis kwam maken. We brachten allemaal goed weer mee en Frank in het bijzonder weer zijn zo langzamerhand “wereldberoemde” gebak uit eigen bakkerij.

Om deze op zondag uit te serveren waarbij er nog genoeg over was voor de liefhebbers om daar ook maandag nog een keer van te kunnen genieten. Lijnen is er die dagen dus niet bij geweest maar daar was ook niemand mee bezig denk ik zo.

En jawel, Ria had al snel 't IJshofje in Meijel ontdekt wat zulk lekker ijs verkocht dat deze zelfs na een van de laatste diners in Meijel de voorkeur kreeg boven het dessert van de kaart van het restaurant.

In het Bezoekerscentrum "Buitencentrum De Pelen" kon je heerlijk neuzen in allerlei uitstallingen van wat er mogelijk is in De Groote Peel en omliggende gebieden en plaatsen. Rosa had gelukkig al heel wat voorwerk thuis gedaan omdat ondergetekende daar door omstandigheden onvoldoende aan was toegekomen. Wat op zondag toen we echte plannen gingen maken een vliegende start betekende en de groep in verschillende samenstellingen om te beginnen een rondje De Groote Peel ging maken, de een met de klok mee en de ander tegen de klok in. Deze laatste groep koppelde daar ook nog een mooie wandeling aan vast.

Er werden de rest van de week zoals gebruikelijk dagelijks in verschillende samenstellingen de nodige tochten en activiteiten ondernomen waarbij zeker vermeldenswaard is het bezoek op woensdag aan het Openluchtmuseum Eynderhoof in Nederweert. Dit gaf een verrassend inkijkje in hoe er vroeger in dit gebied werd geleefd, gewoond en gewerkt met voor jonge kinderen leuke uitdagingen om zelf aan de slag te gaan. Ik hoop dit ooit nog eens met mijn achterkleinzoon te kunnen gaan doen.

De fietstocht van donderdag was bijzonder omdat we door een gebied kwamen waar de bomen tot ver boven de voet onder water stonden wat duidelijk niet de normale situatie was. De oorzaak is natuurlijk

de enorme hoeveelheid regen welke ook in dit gebied de afgelopen maanden is gevallen en ook enkele dagen erna nog zou gaan vallen.

Als je dan onderweg runderen ziet grazen en liggen met soms op de rug een koereiger dan weet je dat er in het klimaat veel aan het veranderen is. Kwam deze vogel vroeger uitsluitend in o.a. Frankrijk voor, nu is het zo langzamerhand een normaal verschijnsel in ons land zeker in de zuidelijke deel hiervan.

Ria had nog een aantal prachtige natuurfoto's gemaakt welke ik jullie niet wil onthouden.

We hebben ooit eens vastgesteld dat: *a "fietstocht" a day keeps the doctor away*, maar dit gaat niet altijd op. Ria was met haar fiets op een landweggetje nogal ongelukkig ten val gekomen en had daardoor een lelijke wond aan de kuit opgelopen. José – ons adspirant lid - bleek als verpleegkundige niet alleen haar vak te verstaan maar ook de nodige spullen (altijd) bij zich te hebben voor het geval dat. Dus werd Ria snel en vakkundig verbonden met het advies een tetanus-vaccinatie te gaan halen om het risico van hondsdolheid te vermijden. En tot ieders verrassing en tevredenheid lukte dat zelfs al de volgende dag, had Ria de noodzakelijke verzorging gekregen en was de rest van de groep gerustgesteld. We dragen José dan ook met klem 😊 voor als nieuw lid van de club want zij bleek nu al onmisbaar te zijn.

Helaas moest Mieke haar kampeerweek halverwege afbreken door familieomstandigheden en vernamen we later dat het goed ging met haar dochter en de vooruitzichten op volledig herstel goed zijn. Omdat het de vrijdag van deze week nogal slecht weer ging worden zijn Dick, Harry en ondergetekende naar Eindhoven getogen om het Philips-museum te bezoeken. En dat was echt een feestje van de herkenning. Als je ziet hoe apparatuur zich in de loop van een eeuw heeft ontwikkeld dan realiseer je je wat de moderne verworvenheden voor de mensheid betekenen. Natuurlijk, je kunt er op verschillende manieren tegenaan kijken. In hoeverre zijn levensverlengende technieken altijd een zegen voor de mensheid en waar liggen de grenzen? Maar te zien wat er tegenwoordig allemaal mogelijk is en waar je als individu profijt van trekt is fascinerend en doet je beseffen hoe bevoorrecht we zijn om daar in voorkomend geval van te mogen profiteren. Met als spiegel het bezoek aan het Openluchtmuseum Eynderhoof waar je kunt zien hoe het 100 jaar geleden was, heel bijzonder toch?!

Bij het traditionele gezamenlijke diner moesten we helaas Mieke missen en in feite hebben we dit twee keer gedaan, zowel op donderdag als vrijdag. Maar met dit verschil dat we het dessert op donderdag in het restaurant hadden genoten maar op vrijdag naar de door Ria gescoorde ijssalon zijn getogen. Dat ijs was inderdaad van superieure kwaliteit dus Ria is en blijft onze gids als het om ijs gaat.

En ja, aan alle pret komt ook weer een einde dus namen we zaterdag afscheid van elkaar na een prachtige en geslaagde week om elkaar hopelijk weer te ontmoeten op een van de nog resterende kampeerevenementen. Met nog een woord van dank en complimenten aan het bestuur wat er weer in is geslaagd om ook dit jaar weer prachtige campings te vinden welke niet alleen mooi zijn gelegen maar ook qua ligging en faciliteiten uitstekend bij ons passen.

Tot de volgende keer.

26 juli 2024

PB